

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010070
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010070.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému U. U., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom C., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., prejednal dňa 08. júla 2020 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn.1T/30/2020 zo dňa 27. mája 2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn.1T/30/2020 zo dňa 27. mája 2020, bol obžalovaný U. U. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods.4 Tr.zák. na skutkovom základe, že

dňa 31.01.2020 v čase okolo 19:20 hod. v C. v byte na ul. I. č. XXX/XX po predchádzajúcej vzájomnej slovnej hádke najmenej jedenkrát dlaňou udrel svojho otca poškodeného V. U. do ľavej časti tváre a následne ho najmenej jedenkrát udrel dlaňou do hrude, načo mu poškodený povedal, že pôjde pre policajtov a on pôjde z domu, načo mu obžalovaný povedal však choď, pričom ako poškodený V. U. odchádzal preč, obžalovaný sa mu vyhrážal, že ho zabije, načo poškodený išiel toto hneď osobne oznámiť na políciu, čím obžalovaný svojim konaním vzbudil u poškodeného svojho otca V. U. dôvodnú obavu o život a zdravie, pričom poškodenému neboli spôsobené žiadne zranenia.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ihneď po jeho vyhlásení ho napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výrokov o uloženom treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že výrok o treste napadnutého rozhodnutia považuje za nesprávny a uložený trest za neprimeraný, nakoľko má za to, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho výmery v predmetnej veci dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona. Prvostupňový súd totiž pri ukladaní trestu z hľadiska naplnenia prvku individuálnej prevencie vôbec nezohľadnil doterajší život obžalovaného, ktorý sa rovnakého skutku a z rovnakých dôvodov na svojom otcovi už dopustil, a to tak, že dňa 13.01.2017 v priestoroch bytu v C., na ul. I. č. XXX/XX žiadal od svojho otca V. U. opätovne peniaze, keď mu tieto

poškodený odmietol dať, tak ho po vzájomnej hádke sotil, na čo poškodený padol na stolík a následne sa poškodenému V. U. vyhrážal, že podpáli dom, pichne ho nožom a zabije, načo poškodený zavolať políciu, čím u poškodeného V. U. vzbudil obavu o život, zdravie a majetok, za čo bol obžalovaný U. U. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/27/2017 zo dňa 12.06.2017, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/104/2017 zo dňa 14.11.2017 dňa 14.11.2017, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 24 mesiacov, povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Napriek uvedenému odsúdeniu a uloženému trestu a ochrannému opatreniu sa obžalovaný opätovne dopustil voči svojmu otcovi rovnakého trestného činu, z rovnakých dôvodov a rovnakým spôsobom, keď sa obžalovaný, ktorý bol v čase skutku nezamestnaný, dožadoval od svojho otca cigarety a vulgárne otcovi nadával, že nemá celý deň čo jesť, pričom obžalovaný v čase skutku naďalej požíval metamfetamín a Cannabis, keď poškodený nevyhovел jeho požiadavkám, nemal žiadne zábrany fyzicky na svojho otca zaútočiť tak ako v minulosti a vyhrážať sa mu zabitím, ktoré konanie obžalovaného vzbudilo u poškodeného dôvodnú obavu o život a zdravie. Nesúhlasí preto s konštatovaním súdu prvého stupňa, že uloženie trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne v dostatočnej miere spĺňa požiadavku individuálnej, či generálnej prevencie a aj zložku výchovnú. Je tomu práve naopak, keďže obžalovaný U. U. sa predmetnej trestnej činnosti dopustil napriek tomu, že už bol v minulosti za rovnakú trestnú činnosť súdne trestaný, a bola mu uložená povinnosť podrobiť sa psychoterapii a zamestnať sa v skúšobnej dobe, na obžalovaného predchádzajúci výkon trestu, uložené povinnosti a ochranné liečenie nemali žiadny vplyv, naďalej požíval drogy a nepracoval. Tú skutočnosť, že obžalovaný pácha trestnú činnosť pretože je závislý na drogách, nemožno pričítať v prospech obžalovaného, keďže tento naďalej požíval drogy. Nestotožňuje sa s konštatovaním prvostupňového súdu, že obžalovaný v konaní pred súdom prejavil dostatočnú pokoru a sebareflexiu a má kritický postoj k spáchaniu trestnej činnosti, ktorú úprimne oľutoval a ospravedlnil sa poškodenému. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemôže toto konštatovanie súdu prvého stupňa obstať, k žiadnej sebareflexii u obžalovaného podľa jeho názoru nedošlo a taktiež nič nenasvedčuje ani jeho kritickému postoju k trestnej činnosti a pokore. Postoj obžalovaného považuje v nadväznosti na uvedené skutočnosti za účelový v snahe dosiahnuť zníženie trestu. Má preto za to, že na dosiahnutie účelu trestu nie je uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby dostatočné. Z uvedených dôvodov uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale práve naopak. Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Vôbec nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov, ale práve naopak. Takýto trest absolútne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V súlade so zásadami individuálnej a generálnej prevencie a v súlade s účelom trestu bolo preto potrebné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody v rámci trestnej sadzby podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona upravenej podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona a nie ukladať mu trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby. Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore s požiadavkou spravodlivého potrestania páchatel'ov trestných činov a povinnosťou pôsobiť na upevňovanie zákonitosti, t.j. na dôsledné zachovávanie zákona, aby bola vo vedomí verejnosti upevňovaná viera v spravodlivosť postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní a súdov. Z týchto dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/30/2020-190 zo dňa 27.05.2020, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uloží obžalovanému U. U. trest odňatia slobody podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. 1), § 37 písm. m) v prvej polovici trestnej sadzby nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného zaradí na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu a poškodený U. U. (ďalej len „poškodený“).

Obžalovaný vo svojom vyjadrení vyjadril presvedčenie, že podľa jeho názoru rozsudok Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/30/2020 - 190, zo dňa 27.05.2020, je po vecnej i právnej stránke správny, objektívny a vyvážený. Jemu uložený trest v spojení s uloženým protitoxikomanickým liečením ambulantnou formou, (rovnako jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia), považuje za primeraný a dostatočný, na dosiahnutie nápravy a prevýchovy. Takto uložený

trest plne zohľadňuje všetky zásady ukladania trestov, v zmysle § 34 Trestného zákona, keď správne zohľadňuje u neho všetky poľahčujúce okolnosti a v spojení s protitoxikomanickým liečením ukladá podľa § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Trestného zákona, mimoriadne znížený trest odňatia slobody. Samosudca riadne, logicky rozsudok zdôvodnil a vyrovnal sa so všetkými skutočnosťami. S argumentáciou súdu sa plne stotožňuje. Poukázal na to, že urobil na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2020 vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku obžalobou mu kladeného za vinu, podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Následne súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por., v spojení s § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr. por. Nakoľko na všetky položené otázky odpovedal kladne - áno, súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora podľa § 257 ods. 7 Tr. por., poškodeného a obhajcu, jeho vyhlásenie prijal. Prokurátorka teda tiež navrhla vyhlásenie obžalovaného prijať a preto nerozumie jej argumentácii v odôvodnení odvolania, že sa nestotožňuje s konštatovaním prvostupňového súdu, že on v konaní pred súdom prejavil dostatočnú pokoru a sebareflexiu a má kritický postoj k spáchaniu trestnej činnosti, ktorú úprimne oľutoval a ospravedlnil sa poškodenému. Podľa názoru prokurátorky nemôže toto tvrdenie obstať, k žiadnej sebareflexii podľa jej názoru nedošlo a nič nenasvedčuje ani jeho kritickému postoj k trestnej činnosti a pokore. Nuž nevie ako lepšie vyjadri svoj kritický postoj a pokoru pred súdom ako keď urobí vyhlásenie o vine, k trestnému činu sa prizná a poškodenému sa ospravedlní. Poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný si hľadal robotu, ale keďže bol v podmienke bolo to veľmi ťažké. Začal aj pracovať ako taxikár, ale túto prácu musel pre podmienkové odsúdenie prestať vykonávať. V podstate pred súdom uznal aj svoju časť viny na incidente s obžalovaným - synom. Synovi odpustil a preto už v prípravnom konaní žiadal prokurátora o uzatvorenie zmiernosti s obvineným. Chce dať synovi šancu. On môže ísť bývať k jeho sestre do bytu, v ktorom nikto nebyva. Poškodený je ochotný ho finančne podporiť. Svedkyňa Z. U., jeho matka uviedla, že trestné stíhanie jej syna na ňu vplýva veľmi zle. Jej manžel je výbušná povaha. Poukázala na podiel viny i u samotného poškodeného manžela. Problémy sa podľa jej názoru dali riešiť aj inak. On sa dal vyprovokovať. Vinu mali obaja. Svedkyňa potvrdila, že on sa snažil zamestnať, prišlo mu zamietnutie, že je v podmienke. Prikláňa sa k miernejšiemu trestu obžalovaného. Poukázala na voľný byt, do ktorého by on mohol ísť bývať - pomohli by mu s nájomom i so stravou. Okresný súd v odôvodnení rozsudku okrem iného poukázal na návrh samotného poškodeného na uzatvorenie zmiernosti s ním, adresovaný prokurátorovi (č. 1. 103). Okresný súd poukázal i na čestné prehlásenie Z. I. (č.1.104), v ktorom prehlasuje, že on - obžalovaný môže po prepustení na slobodu bezodplatne bývať v jej byte č. 35, vchod 21, na 3 p., bytového domu, súp. č., 198, na ulici G. v C., ktorého je výlučnou vlastníčkou, čím sa predíde akýmkoľvek i potencijným konfliktom s poškodeným. Súd rovnako poukázal aj na správu z ÚVTOS a ÚVV Ilava, kde je aktuálne umiestnený v oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, prejavuje snahu o dodržiavanie ústavného poriadku. K osobám, s ktorými prichádza do styku, zachováva zásady slušného správania, vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané konfliktne situácie. Poukázal na to, že bol prednedávnom hospitalizovaný v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín, NOO Interné oddelenie od 12.06.2020 do 16.06.2020 (väzobné stíhanie má na jeho zdravotný stav katastrofálne následky). Hospitalizovaný bol pre abdominalgie, sonograficky bola zistená divertikulitída sigmy, nasadená bola ATB liečba. Prepúšťaciu správu z nemocnice prikladá. Potrebuje urgentne ďalšie vyšetrenia ako napr. kolonoskopiu a serióznu liečbu. Liečba nie je v ústavných podmienkach tak efektívna a účinná ako na slobode. Potrebuje čo najskôr podstúpiť riadnu liečbu na slobode. Okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, ktorý by v prípade zamietnutia odvolania prokurátorky vykonal 30.06.2020. I z dôvodu čo najskôršieho nastúpenia adekvátnej liečby, s prihliadnutím na vôľu poškodeného otca a matky obžalovaného - uložiť obžalovanému synovi čo najmiernejší trest, zdvorilo žiada Krajský súd Trenčín, o čo najrýchlejšie vytýčenie verejného zasadnutia, za účelom zamietnutia odvolania prokurátorky. Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností preto navrhol, aby odvolací súd čo najskôr vytýčil termín verejného zasadnutia a odvolanie prokurátorky, podané proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/30/2020-190, zo dňa 27.05.2020, čo do výroku o treste, v jeho neprospech podľa § 319 Trestného poriadku, v plnom rozsahu zamietol, pretože nie je dôvodné.

Poškodený k odvolaniu prokurátora vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že žiada o zamietnutie odvolania prokurátora. Ako už vypovedal na okresnom súde, nebola to iba synova vina. Mal na tom aj on svoj podiel. Stále syna upozorňoval nech si hľadá robotu a diktoval mu niekedy až priveľa ako má žiť život. Manželka Z. U. hovorí, že majú so synom rovnakú výbušnú povahu a preto dochádzalo k hádkam. Už ho aj upozorňovala, aby prestal, ale stále išiel doňho. Robotu aj mal, aj ho bavila, ale znižovali stav, tak ho prepustili. Potom robil taxikára, ale kvôli podmienke mu Okresný úrad v Trenčíne zamietol žiadosť o vydanie preukazu vodiča taxislužby. On nie je na manuálnu robotu, skôr čo ho baví je logistika, tú

vykonával v Bratislave, alebo ako šofér. Po tých častých upozorneniach, čo mu vytykal, prišla hádka, až to vyvrcholilo, že ho udrel do hrude. Chcel mu dokázať, že ho bude poslúchať, tak išiel na políciu, čo doteraz ľutuje. Mal to riešiť inak. Chce mu dať šancu, aby viedol usporiadaný život. Preto nesúhlasí s prokurátorkou o uložení vyššieho trestu. Tým sa nič nevyrieši, práve naopak, môže sa to zhoršiť. Teraz po uplynutí trestu mu so ženou zabezpečia ubytovanie v dvojizbovom byte, kde bývala jeho mama H. U.. O tú sa teraz stará jeho sestra Z. I. u nej doma. Taktiež ho aj finančne zabezpečia dokiaľ si nájde robotu a bude sebestačný. Pred dvoma týždňami mal bolesti brucha a bol hospitalizovaný v nemocnici v Trenčíne, kde mu zistili chorobu „Divertikulova choroba“ hrubého čreva. Je to životu nebezpečná choroba čriev. Treba prejsť na šetriacu diétnu stravu, ktorá má vysoký obsah vlákniny. Túto chorobu má aj jeho manželka. Vo väzbe mu nevedia zabezpečiť takú stravu a ešte musí absolvovať vyšetrenia, ktoré mu vie zabezpečiť vo Fakultnej nemocnici v Martine. Má tam dlhoročného známeho p. primára V. R.. Preto žiada krajský súd, aby zamietol odvolanie prokurátorky. Manželka má obavu o jeho zdravie, nakoľko z jej strany bola jej matke diagnostikovaná rakovina hrubého čreva a jej otcovi rakovina žalúdka. Preto musí syn podstúpiť kolonoskopiu na vylúčenie tejto diagnózy.

K písomnému vyjadreniu obžalovaného a poškodeného k odvolaniu prokurátora sa prokurátor do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, písomne bližšie nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla rozhodnúť v súlade s konečným návrhom (petitom) odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Poškodený na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 19. júna 2020, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 08. júla 2020. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutých výrokov o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestu obžalovanému, pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu, pričom takto uložený trest je aj primeraný a spravodlivý.

Obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 6 mesiacov a hornou hranicou 3 roky. Obžalovaný sa dopustil úmyselného protiprávneho konania, ktorým sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo u neho dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného

prípade je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Za správny, považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že pri určovaní druhu a výmery trestu zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Rovnako správne okresný súd vzhľadom na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že obžalovaný bol v minulosti už odsúdený. Odvolací súd žiadne iné poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. a ani priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zák. v predmetnej trestnej veci nezistil.

Súčasne správne okresný súd použil ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a mimoriadne znížil dolnú hranicu trestnej sadzby trest odňatia slobody pod zákonnú hranicu z výmery 6 mesiacov na 5 mesiacov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijal. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní a týmto napomohol v konaní pred súdom najmä prokurátorovi, ktorému odpadla povinnosť niesť zodpovednosť pred súdom za dôkazné bremeno žalobcu ako strany v súdnom konaní.

Odvolací súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatelja je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatelja k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatelja, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatelja viesť riadny život.

Odvolací súd považuje za správny poukaz okresného súdu na to, že pri určovaní druhu a výmery trestu u obžalovaného zohľadnil závažnosť spáchaného trestného činu, predchádzajúci život obžalovaného, postoj poškodeného (vlastného otca obžalovaného), pričom správne poukázal na to, že obžalovaný bol doteraz 1-krát súdne trestaný s tým, že mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 24 mesiacov za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení a ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou. Taktiež správne zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil sedemnásťkrát priestupkov, pričom v jednom prípade išlo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Okresný súd zo znaleckého posudku MUDr. D. G., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria správne zistil, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyseľnosti. Išlo u neho o závislosť od metamfetamínov v rozhodnom štádiu a škodlivé užívanie kanabinoïdov bez psychosomatickej závislosti. Znalec konštatoval, že požívanie psychotropných látok ovplyvňuje správanie obžalovaného, avšak nie je u neho forenzne významné. Z hľadiska psychiatrického nie je pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný.

Odvolací súd po preskúmaní predmetnej veci dospel k záveru, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému vo výmere 5 mesiacov za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného, jeho sklony k páchaniu protiprávnej činnosti a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

K námietke prokurátora, že v predmetnej trestnej veci nie sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám, odvolací súd uvádza, že v predmetnej trestnej veci okresný správne vzhliadol dôvod na mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č.44. Z právnej vety č. 4 citovaného stanoviska totiž vyplýva, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a okresný súd jeho vyhlásenie o vine v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, obžalovaný takýmto postupom umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní, tak obžalovaný založil dôvod podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analógiám na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3. Súčasne je potrebné uviesť, že okresný súd veľmi správne postupoval keď obžalovaného aj pred urobením vyhlásenia o vine poučil o tom, či vie aká je trestná sadzba, teda správne obžalovaného poučil o tom, že mu hrozí trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a hornou hranicou vo výmere 36 mesiacov. Preto bola správne zohľadnená okresným súdom skutočnosť, že obžalovaný napriek takejto hrozbe uloženia trestu odňatia slobody urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine, čím v predmetnej veci ako bolo už vyššie uvedené aj prokurátorovi v konaní pred súdom pomohol, keďže už nebolo potrebné vykonávať pred súdom dokazovanie k otázke viny obžalovaného. Súčasne správne prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný sa zamestnal, jeho rodina (otec i jeho matka) mu je taktiež nápomocná pri jeho liečbe zo závislosti od užívania návykových látok. Rovnako správne okresný súd zobral do úvahy skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil predmetnej trestnej činnosti voči svojmu otcovi- poškodenému, pričom i sám poškodený na konaní obžalovaného priznal istý podiel. Poškodený v inkriminovanom čase nesprávne vyhodnotil správanie svojho syna (išlo medzi nimi o časté hádky, ktoré prerástli do tzv. „ponorkovej choroby“) a istým spôsobom ho k jeho nedovolenému konaniu vyprovokoval.

K námietke prokurátora, že okresný súd nezohľadnil pri ukladaní trestu obžalovanému dôsledne všetky zásady pri ukladaní trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 Tr. zák., odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že nepodmienečný trest uložený okresným súdom obžalovanému zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.

Odvolací súd v predmetnej trestnej veci dospel k záveru, že okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému vyvážené posúdil okolnosti svedčiace v jeho prospech, ale aj okolnosti ktoré svedčia v jeho neprospech. Skutočnosti, ktoré zdôraznila tak obžaloba ako aj obhajoba, okresný súd citlivo zvažil.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora uvedeného v jeho odvolaní, podľa ktorého by mal byť trest, uložený okresným súdom obžalovanému, neprimeraný.

Ďalej odvolací súd zistil, že v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetných trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Rovnako je vecne správny výrok o uloženom ochrannom ambulantnom protitoxikomanickom liečení obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.